

הדגמה

הוראה הוליסטית של טקסט מידעי

שם הטקסט: **צבאים**

מקור הטקסט: ראמ"ה, תשפ"ד

ההדגמה מותאמת ללומדים בשלב **טרם ההוראה הפורמלית של הקריאה והכתיבה** – גן (גילים 4-5).

פיתוח יחידת ההוראה: פרופ' מיכל שני וד"ר אסתי תאומים-בן-מנחם, תשפ"ה

ההדגמה בנויה לפי שלושת השלבים של מודל ההוראה ההוליסטי.

היערכות לקראת המפגש עם הטקסט	
טקסט מידעי העוסק בנושא: צבאים ואופן הישרדותם בטבע. לטקסט <u>מבנה</u> של תיאור והסבר. בכל פסקה יש מידע חדש. בפסקה על הסכנות יש מבנה של <u>משפט מכליל ופרוט</u> . בפסקה על הרבייה המבנה הוא של סדר אירועים – יוצאת מהמים, חופרת, מטילה, חוזרת למים, כעבור חודשיים הצבים בוקעים. בפסקה על הסיכונים המבנה הוא של הכללה ופירוט. <u>תוכן</u> הטקסט כולל מידע על סביבת המחיה והתנועה של הצב במים; הרבייה; ההתפתחות ובקיעה של הצבים; סיכונים בסביבה; הגעת הצאצאים לים. <u>מבחינה לשונית</u> בטקסט יש <u>אוצר מילים</u> פחות שכיח לדוגמה: סנפירים, משוטים, זכר, נקבה, גומה, בוקעים(בקיעה), זעירים (זעיר), בוגרות (בוגר), קינים (קן). <u>קטגוריות לדוגמה</u> : סביבת מחיה, רבייה, הטלה; אתגרים לשוניים, לדוגמה 'עלולים להזיק'; 'עלול להילכד'; 'עלול להרוס' (נשוא מורחב שמשמעותו הפרגמטית היא הבעת ספק), <u>דימויים</u> למשל 'כמו משוטים'. טקסט מידעי מאופיין בריבוי שמות פעולה (שינוי מורפולוגי מאתגר עבור הילדים בגילים האלה). יש להבדיל בין "צב הים מוציא את ראשו לשאוף אוויר" לבין "בהוצאת ראשו הצב שואף אוויר". הניסוח השני מאתגר כי הוא הרבה פחות נפוץ בשיח הדבור ולכן במקרים כאלה יש צורך לתווך את המשמעות.	ניתוח מבני, תוכני ולשוני של הטקסט המידעי
בתחומי <u>הידע</u> מהטקסט ומעבר לו: קשר בין מבנה גוף לסביבת מחיה; דיון באי-התאמה של מבנה גוף לסביבה למשל: הסנפירים	ניסוח מטרות ההוראה: ידע, מיומנויות וערכים

המזכירות הפדגוגית, אגף שפות – הפיקוח על הוראת העברית בגיל הרך וביסודי

אינם מתאימים לזחילה, לצורות הטלה ודגירה שונות; העובדה כי יש מקורות חום שונים המאפשרים התפתחות של הגוזלים; אמצעי הגנה של בעלי חיים על צאצאיהן; סכנות הכחדה. התאמת פעילויות לקידום <u>מיומנויות</u>, איתור מידע, הבנת רצף אירועים, שאילת שאלות, הסקת מסקנות השוואה ועוד. <u>ערכים</u> רלוונטיים לטקסט הם שמירה על הסביבה.	
<u>קריאה דיאלוגית</u> – הקראה המלווה בשיחה טרום המפגש עם הטקסט, במהלך המפגש עם הטקסט ובעקבותיו. הקראות חוזרות. הסתייעות בעזרים ויזואליים כגון תמונות וסרטונים. הוראה מפורשת של לשון הטקסט ושימוש חוזר בו במהלך השיחות. קישור מתמיד בין הידע בטקסט לידע של הילדים. השוואה של מידע ממקורות שונים, מיזוג מידע.	אסטרטגיות ההוראה

שלבים בהוראה לקידום הבנה והפקה של טקסטים

שלב ראשון פעילויות טרום-המפגש עם הטקסט	
הצעות דידיקטיות	יעדים ופעולות המקדמות את השגתם
מציגים את נושא הטקסט: צביעים. מחברים את הנושא לעולמם של הילדים בגן. רצוי ליצור הקשר רחב שבו הילדים יחקרו ויעמיקו על צביעים. המפגש עם הטקסט יהווה חלק מיחידת הוראה רחבה יותר. למשל, הקראה או צפייה בכתבות על הצלת צביים בחופי הארץ. ביקור בגן חיות.	נחשפים לנושא הטקסט המידעי.
מעלים ידע תוכן אודות צביים ועל צבים נוספים שאינם חיים בים. משוחחים על הידע.	מעלים ידע אודות נושא הטקסט ומשוחחים על הידע שהועלה.
כדי לדון בתנאים המאפשרים לבעל חיים לחיות בים, מציגים אוצר מילים מהטקסט – מי שחי בים <u>זקוק לאוויר</u> , יש חיות שלהן אברים לנשימה בים כל הזמן (זימים). אם לבעל-חיים אין איבר נשימה הוא <u>מוציא את ראשו</u> מהמים כדי לנשום. חיה החיה במים צריכה לשחות. לדג יש <u>סנפירים</u> וזנב. מה יש לצב? אמור להיות לו איבר <u>הדומה לסנפירים</u> . אם עולה מידע על הגנה על צביים אפשר לדון בסיכונים וממה הצבים עלולים להיפגע.	(בעזרת הכוונה של הגננת) לומדים <u>אוצר מילים ומבנים תחביריים</u> אופייניים הנמצאים בטקסט והנחוצים להבנתו לפני המפגש עם הטקסט (למשל שמות עצם, פעולות, שמות פעולה, קטגוריות מילים מכלילות).
באמצעות ספרים ותמונות לומדים על אברים ייחודיים של צביים. אפשר להשוות בין צביים וצבייבשה. באמצעות תמונות וצילומים מראים את ההבדלים בין צבייבשה וצביים ונעזרים באוצר המילים מתאים (רגליהם של צבי הים הם סנפירים הדומים למשוט; גופם משוטח ומותאם לשחייה). אפשר לארגן את התמונות בטורים שונים כך שתתאשר השוואה. ייתן להרחיב השוואה זו באמצעות תמונות של זוחלים יבשתיים אחרים.	מתבוננים בתמונות הקשורות לתוכן הטקסט, מתארים מה רואים בהן תוך שימוש באוצר המילים מהטקסט המידעי.

מגדירים את מטרת ההאזנה לטקסט. מציינים איזה ידע חדש רוצים ללמוד על צבי־ים.	בקבוצה אפשר לנהל שיחה על מידע שאותו הילדים רוצים ללמוד, מה הם רוצים לדעת.
שואלים שאלות שעליהן היו רוצים לקבל תשובות.	מנסחים ביחד שאלות. למשל: * מה צב הים אוכל? * איך צב הים נושם? עם שנורקל? * איך מגיעים צבים לעולם? * אילו סכנות אורבות לצב הים? לאחר ההאזנה אפשר לערוך דיון על השאלות ולברר האם ניתן מידע בטקסט שהוקרא, ומה עוד צריך לחקור וללמוד.
שלב שני הקראה של הטקסט ותהליך הטקסט	
מאזינים לקריאת הגננת.	אפשר לקרוא את הטקסט כולו או לקרוא פסקאות ולשוחח על כל פסקה בנפרד.
מעלים מידע מפורש מהטקסט בהתאם לשאלות הגננת למשל: עובדות, נתונים, הסברים נימוקים, רעיונות, קשרים לוגיים גלויים בין פרטי מידע.	משוחחים בקבוצה – הגננת שואלת שאלות על מידע מפורש והילדים משיבים מהזיכרון או תוך התבוננות בתמונות. למשל: מתי הצב מוציא את ראשו החוצה? כיצד הצב נע במים? למה משמשים הסנפירים של צבי הים במים? למה משמשים הסנפירים של הנקבות על החוף? אפשר גם לשחק במשחק השלמת משפטים, למשל: צבי־הים חיים בתוך המים. הם מוציאים את ראשיהם מהמים כדי ____. רק הנקבות יוצאות ליבשה כדי ____. מארגנים איורים או תמונות על־פי רצף, למשל: בקטע מתוארות הפעולות שהנקבה עושה לאחר שהיא יוצאת ליבשה. סדרו את התמונות לפי הסדר הנכון של הפעולות. ____ היא חופרת גומה בחול. ____ היא מתרחקת מהים. ____ היא מכסה את הקן. ____ היא מטילה ביצים. אפשר גם לצייר את השלבים השונים. אפשר לבנות מחומרים שונים חוף ים, לחפור גומה

לשים בה ביצים (מפלסטלינה), לשים צבה (צעצוע או בנייה עצמית) ולספר מה היא עושה (כולל כיסוי הביצים בחול).	
מתבוננים בצילום מסבירים מה רואים בו תוך שימוש באוצר המילים המידעי: זוהי <u>גומה</u> שחפרה צבת ים, יש בה <u>כמאה</u> <u>ביצים</u>, כל אחת בגודל כדור פינג־פונג. 	נעזרים באמצעים חזותיים כמו תמונות כדי להבהיר, להדגים ולהמחיש מידע.
מכירים לעומק מושגים ומבינים משמעות של משפטים, למשל: 'לעלות אל פני המים' מבינים שמות פעולה למשל – שאיפה, צלילה, דגירה, בקיעה; מבינים שמות עצם למשל – סנפיר, תארים כמו זעיר – בנייני פועל – למשל – שאפתי, צללתי, דגרתי, בקעתי הקשר בין <u>נטיות</u> כמו שואף, שואפת, שואפים, שואפות הוא פשוט יותר מבחינה התפתחותית <u>שואף משאף</u> ושאיפה – זו <u>גזירה מורפולוגית</u> התורמת להעשרת אוצר מילים, והיא יותר מאתגרת מבחינה התפתחותית.	לומדים על משמעות של מילים בהקשר לטקסט (חלק מהמילים הוכרו בשלב טרום הקראה וסביר כי יש מילים נוספות שהילדים אמורים להבין). משוחחים, ומנסחים את המידע תוך שימוש באוצר המילים ובמבנים תחביריים מהטקסט.
הכרת משמעויות שונות של מילה מבחינה התפתחותית, אפשר להישאר עם ההקשר של הטקסט ולאחר מכן לעבור למשמעויות שונות לדוגמה: <u>לשאוף</u> אוויר, לשאוף לקבל מתנה, לדגור על ביצים, גזירות כמו משאף. לומדים על <u>מילות רגש</u> הקשורות לתחושות בעל החיים – חשש, דאגה, אחריות. אפשר לברר הבנה של מילים וביטויים. למשל:	

בְּקֶטֶע כָּתוּב שֶׁהִנֵּקְבָה מִתְקַדָּמֶת עַל הַחוּף לֵאמֹר וּבְקוּשֵׁי רַב בְּאֻמָּצְעוֹת הַסִּנְפִּירִים. לְמָה הַכּוֹנֵנָה בְּמִילִים "בְּאֻמָּצְעוֹת הַסִּנְפִּירִים"? בַּמֶּהֱלֵךְ הַקְרָאָה שֶׁל הַטֶּקֶסֶט אִפְשָׁר לִבְרֵר הַבְנָה שֶׁל אֲזִכּוּרִים. לְמִשָּׁל, בְּטֶקֶסֶט כְּתוּב: כָּאֲשֶׁר צָב- הֵים זָקוּק לְאֻוִיר, הוּא עוֹלָה אֶל פְּנֵי הַמַּיִם, מוֹצִיא אֶת רֹאשׁוֹ, שׁוֹאֵף אֻוִיר וּמִיד צוֹלֵל בְּחִזָּה. מִבִּינִים לְמִי מִתִּייחֲסִים הַפְעִלִים מוֹצִיא, שׁוֹאֵף צוֹלֵל.	
שֵׁלֶב שְׁלִישִׁי פְּעִילוּיֹת בַּעֲקֻבוֹת הַמִּפְגֵּשׁ עִם הַטֶּקֶסֶט	
אִפְשָׁר לְצִייר אוּ לְהַדְבִּיק תְּמוֹנוֹת אוּ צִלּוּמִים אוּ לְהוֹסִיף לְתִמּוּנָה פְּרִיטִים לְפִי הַטֶּקֶסֶט שֶׁהוֹקְרָא (לְמִשָּׁל צִיּוֹר שֶׁל יָם וְחוּף – לְהַדְבִּיק תְּמוֹנוֹת שֶׁל צָבָה, גּוֹמָה חֵיווֹת נוֹסְפוֹת הַמִּסְכְּנוֹת אֶת הַבִּיצִים.	מֵאֲרָגְנִים אֶת הַמִּידַע בַּמִּבְנָה שׁוֹנָה. לְמִשָּׁל, מִסְדְּרִים תְּמוֹנוֹת בְּרִצָּף, בַּהֲתַאֵם לְטֶקֶסֶט שֶׁהוֹקְרָא; אוּ מְצִיירִים אֶת הַהֲתַרְחֻשׁוֹת; אוּ מְשַׁלְּמִים פְּרִיטִים בְּתִמּוֹנוֹת. נִיתֵן לְכַתּוֹב מִילִים לִיד הַתְּמוֹנוֹת וְהַצִּיּוּרִים.
לּוֹמְדִים עַל מִילּוֹת קִישׁוֹר הַיּוֹצְרוֹת קֶשֶׁר בֵּין שְׁנֵי חֻלְקֵי הַמִּשְׁפָּט: הִיא (הַצָּבָה) צְרִיכָה לְהִתְרַחֵק מִמֵּי־הַיָּם, כִּי הַמַּיִם הַמְּלּוּחִים עֲלּוּלִים לְהִזִּיק לְקִלְפוֹת הַבִּיצִים הַעֲדִינוֹת.	מִזְהִים רַעִיוֹנוֹת, הַסְּבָרִים וְהַכְּלָלוֹת הַכְּתוּבִים בַּמְּפּוֹרֵשׁ, בַּעֲזַרְת מִילּוֹת קִישׁוֹר, אֲזִכּוּרִים וּמִילִים שֶׁחּוֹזְרוֹת עַל עֲצֻמָּן.
הַרְעִיּוֹן – סִיכּוּנִים לְצָבֵי הַיָּם; דּוּגְמָאוֹת: כְּלִי רֶכֶב, בַּעַל חַיִּים, אֲשֶׁפָּה (שְׁקִיוֹת נִיילוֹן).	מִנְסַחִים אֶת הַרְעִיוֹנוֹת בַּעֲל־פֶּה תוֹךְ הַעֲלָאֵת דּוּגְמָאוֹת הַמִּמְחִישׁוֹת אוֹתָם
לּוֹמְדִים עַל הַיַּחֲסִים הַלּוּגִיִּים הַמְּפּוֹרֵשִׁים בֵּין הַעוֹבְדָה (תּוֹצָאָה) כִּי הַנִּקְבָּה מִתְקַדָּמֶת עַל הַחוּף לֵאמֹר וּבְקוּשֵׁי רַב בְּאֻמָּצְעוֹת הַסִּנְפִּירִים שֶׁלָּהּ לְבִין הַסִּיבָה – הַסִּנְפִּירִים אֵינָם מִתְאִימִים לְזַחֲלָה עַל הַחוּל.	מִזְהִים יַחֲסִים לּוּגִיִּים מְפּוֹרֵשִׁים בְּטֶקֶסֶט, כְּמוֹ סִיבָה-תּוֹצָאָה, טַעֲנָה, נִימוּק. מִנְסַחִים בַּעֲל־פֶּה אֶת הַיַּחֲסִים הַלּוּגִיִּים. מְשַׁלְּמִים מִילּוֹת קִישׁוֹר בַּמִּשְׁפָּטִים שֶׁבָּהֶם מּוֹבָאִים הַיַּחֲסִים הַלּוּגִיִּים.
יַחֲסִים לֹא מְפּוֹרֵשִׁים הֵם לְמִשָּׁל, הַקֶּשֶׁר בֵּין הַפְּעוּלוֹת שֶׁל הַצָּבָה לְבִין הַרְעִיּוֹן שֶׁל שְׁמִירָה עַל הַצִּאֲצִאִים. הִיא מְכִירָה אֶת הַסְכְּנוֹת. הַדּוּגְמָאוֹת: מִתְרַחֶקֶת.. חוֹפֶרֶת גּוֹמָה.. מְכַסֶּה בַּחוּל.. אוּ – צָב הֵים שׁוֹחָה בְּמַיִם בְּעֶזְרַת סִנְפִּירִים הַמְּשַׁמְשִׁים כְּמוֹ מְשׁוּטִים. מִבִּינִים מִדּוֹעַ הַסִּנְפִּירִים שֶׁל צָב הֵים מְשַׁמְשִׁים כְּמוֹ מְשׁוּטִים.	מִבִּינִים יַחֲסִים לּוּגִיִּים שְׂאִינָם מְפּוֹרֵשִׁים. לְדוּגְמָה: הַכְּלָלָה-פִּירוּט, בַּעִיָּה-פְּתָרוֹן, סִיבָה-תּוֹצָאָה, טַעֲנָה-נִימוּקִים. מִנְסַחִים מִשְׁפָּטִים עַל הַיַּחֲסִים הַלּוּגִיִּים תוֹךְ בַּחִירַת מִילּוֹת הַקִּישׁוֹר הַמִּתְאִימֹת, אוּ מְשַׁלְּמִים מִילּוֹת קִישׁוֹר בַּמִּשְׁפָּטִים הַמְּצִיגִים יַחֲסִים לּוּגִיִּים אֵלֶּה.

מבינים מדוע מים מלוחים יכולים לפגוע בקליפת הביצים.	
נושא התנועה על החול: מבינים <u>מדוע</u> הסנפירים אינם מתאימים לזחילה בחול; נותנים דוגמאות לזוחלים היכולים לזחול על היבשה בקלות (נחשים, זיקיות...). מחפשים תמונות של בעלי החיים ועורכים השוואה של איברי גופם. אפשר לחזור להשוואה בין צבים לצבי־בשה ולהבין את הבדלי התנועה על החול. נושא הדגירה: בטקסט כתוב כי הנקבה אינה דוגרת על הביצים. מסיקים איך בכל זאת מתפתחים בביצים צבים זעירים. לומדים כי העופות דוגרים על ביציהם במטרה להעביר את חום גופם, תהליך חיוני להתפתחות העובר. מסיקים כי חום השמש פועל בדומה לחום שאותו מעבירים עופות הדוגרים על הביצים.	מסיקים מסקנות על סמך קישור בין מידע בטקסט לבין ידע עולם או ידע על התוכן הרלוונטי.
מתבוננים בתמונות של בקועים זוחלים לכיוון הים. משוחחים על הסכנות בסביבה. מתבוננים בתמונה של הצב עם שקית הניילון על אפו משוחחים על מה רואים בתמונה וכיצד היא קשורה לטקסט. 	
אפשר לצייר ברצף את השלבים מצאת הצבה אל החוף עד ריצת הבקועים לים.	מארגנים את מבנה הטקסט באמצעות סידור תמונות או ציור על פי סדר המידע בהתאם. ניתן לכתוב מילים ליד התמונות.

מבנים כי לפי הטקסט כי הסיכון לבקועים קיים מצד חיות בני אדם ופגעי טבע. מעורר רגשות אצל בני האדם המנסים להגן על צבי הים. אפשר לצפות בסרט על הצלת צבי ים או על שמירה על הבקועים, לשוחח על הסרט ולכתוב חוויות אישיות. אפשר לצפות בצילומים של חופי ים ולהעריך את מידת ההלימה לחיי הצבים.	מגבשים תובנות על רעיונות, על תהליכים, על מסרים עיקריים שעולים מן הטקסט ומשוחחים עליהם.
מרחיבים את הנושא של זוחלים ימיים. צבים שייך למשפחת זוחלים ימיים החיים במים ומוצאים שם את מזונם. מחפשים מידע על זוחלים ימיים.	משווים מידע שהופק מטקסטים בספרים ובעיתוני טבע שונים לשם העמקה והרחבה של הנושא.
מאזינים לטקסט על התנין-זוחל ימי. משוחחים על ההטלה של התנינה. עורכים השוואה לנקבת התנין המטילה כמה עשרות ביצים בבור שהיא חופרת בקרקע. אחר כך מכסה את הביצים בחול ובעלים ומשגיחה כל העת שלא יתגלו על ידי טורפים שונים. משווים את המידע על הצבה ועל התנינה: –אלו פעולות של צבת הימם ונקבת התנין דומות? אילו פעולות שונות? מתבוננים בתמונה ומספרים מה רואים בה. משערים היכן נמצאת התנינה (לידם). משוחחים על זוחלים ימיים ועל ההבדלים בהטלה ובדגירה.	מנסחים מה משותף למידע מהטקסט ולמידע שהופק ממקורות מידע רלוונטיים נוספים, כמו תמונה או סרטון ומשוחחים על המידע המשותף, השונה והחדש.
אפשר לצפות בסרטון או להכין מצגת על זוחלים ימיים. אפשר להשוות צורות רבייה, סיכון לאדם, פעולות האדם להצלת זוחלים.	בעקבות הפעילות הקודמת מציגים מידע חדש לאחרים ו/או מציירים את המידע.

המזכירות הפדגוגית, אגף שפות – הפיקוח על הוראת העברית בגיל הרך וביסודי

מספרים מתוך ידע אישי בנוגע לגורמי סיכון שונים של חיות שונות. אפשר לקשר את הסיכונים לסביבות חיים שונות, לדוגמה: ג'ונגלים (כריתת יערות) , קטבים (התחממות). 	משלבים בין ידע אישי, חוויות והתנסויות לבין המשמעות שבטקסט.
מעלים רעיונות לשמירה על חיות באזורים שונים בעולם. אפשר לצייר הודעה לגופים השומרים על הטבע.	מיישמים את הידע בהקשרים אחרים.

צִבִּיִּים

צִבִּי־הַיִּם חַיִּים בְּתוֹךְ מִי-הַיָּם. כְּאִשֶּׁר צִבִּי־הַיִּם זָקוּק לְאֹוִיר, הוּא

צִבִּי־יָם

עוֹלָה אֶל פְּנֵי הַמַּיִם, מוֹצִיא
אֶת רֹאשׁוֹ, שׁוֹאֵף אֹוִיר וּמִיד צוֹלֵל
בַּחֲזָרָה. צִבִּי־הַיִּם שׁוֹחָה בַּמַּיִם
בְּעֶזְרַת סִנְפִּירִים הַמְשֻׁמָּשִׁים כְּמוֹ
מְשׁוּטִים.

הַזָּכֵר נִמְצָא כָּל חַיּוֹ בְּתוֹךְ הַמַּיִם, וְרַק הַנִּקְבָּה יוֹצֵאת לַיִבָּשָׁה כְּדִי
לְהַטִּיל בִּיצִים. הִיא צְרִיכָה לְהִתְרַחֵק מִמִּי-הַיָּם, כִּי הַמַּיִם
הַמְּלוּחִים עֲלוּלִים לְהַזִּיק לְקַלִּיפּוֹת הַבִּיצִים הַעֲדִינוֹת. הִיא
מִתְקַדֶּמֶת עַל הַחוֹף לֶאֱטָוּבָקוּשִׁי רַב בְּאֻמְצָעוֹת הַסִּנְפִּירִים שֶׁלָּהּ,
מִפְּנֵי שֶׁהֵם אֵינָם מֵתְאִימִים לְזַחִילָה עַל הַחוֹל.

קֶן בַּחוֹל

כְּאִשֶּׁר הַנִּקְבָּה מַגִּיעָה לְמָקוֹם
מֵתְאִים, הִיא מִתְחִילָה לְהַכִּין
קֶן לַבִּיצִים. הִיא חוֹפֶרֶת גּוֹמָה
בַּחוֹל בְּעֶזְרַת הַסִּנְפִּירִים
וְהַזָּנָב. בְּתוֹךְ הַגּוֹמָה הִיא

מְטִילָה מְאֹה בִּיצִים בְּעֶרֶךְ, כָּל בִּיצָה בְּגוֹדֵל שֶׁל כְּדוֹר פִּינֶג-
פּוֹנֵג. אַחֵר כֵּךְ הִיא מְכַסֶּה הַיֵּטֵב אֶת הַקֶּן בַּחוֹל. הַנִּקְבָּה אֵינָה
נִשְׁאָרֶת לְדַגּוֹר עַל הַבִּיצִים וּלְחַמֵּם אוֹתָן, אֲלָא חוֹזֶרֶת לֶאֱטָוּבָקוּשִׁי
הַמַּיִם. הַשֶּׁמֶשׁ הִיא שְׂמַחֲמֶמֶת אֶת הַבִּיצִים, וְכַעֲבוֹר חוֹדֵשִׁים
בּוֹקְעִים הַצִּבִּים הַזְּעִירִים. הֵם יוֹצְאִים מֵהַקֶּן בְּלִילָה וְזוֹחֲלִים מִיד

אל הים.

סִכְנוֹת רַבּוֹת אוֹרְבוֹת לְבִיצִים שְׂבֻמוֹת הַחוֹל וְגַם לַצְּבִים הַזְּעִירִים.
כָּלִי רֶכֶב הַנוֹסְעִים עַל הַחוֹף עֲלוּלִים לְהָרוֹס אֶת הַקְּנִים וְלִפְגּוֹעַ
בְּבִיצִים, וּבַעֲלֵי חַיִּים עֲלוּלִים לְטָרוֹף אֶת הַצְּבִים הַזְּעִירִים בְּזִמָּן
שֶׁהֵם זֹחֲלִים אֶל הַיָּם. הַצְּבִים הָאֵלֶּה עֲלוּלִים גַּם לְהִלָּכֵד בְּשִׁקְיוֹת
נְיִילוֹן אוֹ בַּעֲטִיפּוֹת שֶׁל חֲטִיפִים שֶׁנִּשְׁאַרוּ עַל הַחוֹף.
הַצְּבִים הַזְּעִירִים שֶׁמַּצְלִיחִים לְהִגִּיעַ אֶל הַיָּם, מֵתַחִילִים אֶת חַיֵּיהֶם
בְּתוֹךְ הַמַּיִם. לְאַחַר כָּמָה שָׁנִים, כִּשְׁצִבֵּי־הַיָּם כָּבֵר גְּדוּלִים, הַנִּקְבּוֹת
הַבּוֹגְרוֹת יוֹצְאוֹת אֶל הַיָּבֶשֶׁה כְּדִי לְהִטִּיל בִּיצִים.